

forrige forslag var, »at 20.000 underskrifter er alt for få«. Fremskridtspartiet har derfor ønsket at imødekomme dette synspunkt. Fremskridtspartiet finder, at demokratiets overlevelse og befolkningens reelle medindflydelse på beslutningerne er vigtigst. Det betyder ikke, at Fremskridtspartiet har skiftet holdning til de 20.000 underskrifter. Fremskridtspartiet mener fortsat, at de 20.000 vælgeres krav er både rimeligt og forsvarligt set i sammenhæng med, at kravet for at opstille et parti til Folketinget er et tilsvarende antal underskrifter.

Det, som dette beslutningsforslag drejer sig om, er at sikre demokratiets og folkestyrets overlevelse i en tid, hvor politikerlede og politikermistro trives bedre og bedre for hver dag, der går.

I beslutningsforslaget har Fremskridtspartiet nævnt nogle områder, hvor befolkningen ville være langt bedre stillet, hvis de havde reel medindflydelse. Dermed ville man sandsynligvis også skabe mere forståelse for den førte politik.

Fremskridtspartiet ønsker med beslutningsforslaget, at Danmark bliver et virkeligt demokrati – med folkestyre. Efter Fremskridtspartiets mening vil regler om vejledende folkeafstemninger betyde en afgørende styrkelse af folkestyret og rumme en tiltrængt modernisering af den politiske beslutningsproces her i landet.

Den tid er for længst forbi, hvor politikerne kunne påberåbe sig særlig viden eller større indsigt end den øvrige del af befolkningen. Folkestyret har her i landet fungeret på godt og ondt i henvend 150 år, og det er udtryk for manglende demokratisk sindelag, hvis nogen

vil hævde, at Folketinget er i stand til at bedømme samfundsspørgsmål mere sagligt eller kvalificeret, end befolkningen er.

Fremskridtspartiet mener, at vejledende folkeafstemninger her i landet på landsdækkende plan vil føre til, at der opbygges en større interesse og ansvarsfølelse for samfundsforhold. Vælgerne opnår en direkte deltagelse i de politiske beslutninger og har al mulig grund til at engagere sig, diskutere på arbejdspladser, i hjemmene, i nærmiljøet i øvrigt, fremfor blot passivt at skulle affinde sig med, at politikerne tiltager sig hele beslutningsretten.

Adgangen til at afholde folkeafstemninger på vælgerinitiativ baserer sig på en idé om folkelig selvbestemmelsesret og direkte demokrati. Direkte demokrati medfører og betyder naturligvis, at vælgerne direkte kan være med til at afgøre alle sager i stedet for at overlade ansvaret til repræsentative organer som for eksempel Folketinget. Udtrykket »folkelig selvbestemmelsesret« betyder, at den politiske magt både teoretisk og praktisk ligger hos folket, hvor den rettelig hører hjemme. I Danmark eksisterer der demokrati, hvor det forudsættes, at folket vælger og bestemmer politikens virkemåde. I virkelighedens verden er folkets reelle indflydelse på politikken begrænset.

Det er indlysende, at direkte demokrati i sig selv naturligt må følge med den folkelige selvbestemmelsesret, hvis det skal have nogen mening. Naturligvis kan den folkelige selvbestemmelsesret ikke være fuldstændig, men i videst muligt omfang kan man bruge direkte demokrati til at hævde selvbestemmelsesretten som en pragmatisk mulighed.

Erling Christensen (S) Grete Schødt (S) Poul Erik Dyrland (S) Holger Graversen (S)

Klaus Hækkerup (S) fmd. Peder Sass (S) Jørn Pedersen (S) Pernille Frahm (SF)

Torben Rechendorff (KF) Kirkegaard (KF) Per Tærsebøl (KF) Lis Noer Holmberg (V)

Erik Larsen (V) Else Winther Andersen (V) Poul Nødgaard (FP) nfm.

Ebbe Lundgaard (RV) Glønborg (KRF)

Centrum-Demokraterne havde ingen medlemmer i udvalget.